

Bryssel den 11 december 2025
(OR. en)

14906/1/25
REV 1
PV CONS 57
ENV 1153
CLIMA 499
PARLNAT

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(miljö)
4 november 2025

1. Godkännande av dagordningen

Rådet godkände dagordningen i dokument 14489/25.

2. Godkännande av A-punkterna

Icke lagstiftande verksamhet

14602/25

Rådet antog alla A-punkter i dokumentet ovan, inbegripet alla språkliga COR- och REV-dokument som hade lagts fram för antagande.

Lagstiftningsöverläggningar

(Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

3. Ändring av den europeiska klimatlagen

 14715/25

Allmän riktlinje

Rådet nådde en allmän riktlinje om förordningen om ändring av den europeiska klimatlagen enligt dokument 14960/25 + COR 1. **Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien uppgav att de inte kunde stödja den allmänna riktlinjen. Bulgarien avstod från att rösta om den allmänna riktlinjen.**

Tyskland, Lettland, Litauen, Ungern, Österrike, Slovakien och kommissionen gjorde uttalanden enligt bilagan.

Icke lagstiftande verksamhet

4. EU:s framläggande av ett uppdaterat nationellt fastställt bidrag till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC)

14716/25

Godkännande

Övriga frågor

5. **Aktuella lagstiftningsförslag (offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)**

Brådskande behov av att skjuta upp och väsentligt förenkla **IC** 14736/25
EU:s avskogningsförordning
Information från Österrike

Rådet noterade informationen från Österrike samt andra delegationers inlägg.

-
- I** Första behandlingen
C Punkt baserad på ett förslag från kommissionen
-

Uttalanden till B-punkten om lagstiftande verksamhet i dok. 14489/25**Till B-punkt 3:**   **Ändring av den europeiska klimatlagen**
*Allmän riktlinje***UTTALANDE FRÅN ÖSTERRIKE**

”Österrike noterar det ambitiösa målet i EU:s klimatlag att minska nettoutsläppen av växthusgaser med 90 % senast 2040. Det är uppenbart att sådana ambitiösa mål kräver att det inrättas en robust och tillförlitlig möjliggörande ram som ger rättssäkerhet, skyddar en solid europeisk industriell bas och undviker koldioxidläckage.

Med tanke på att inte alla specifika detaljer kan slutföras inom ramen för den nuvarande omgången av EU:s klimatlag, och att många aspekter kommer att tas upp i kommande lagstiftningsförslag, är det fortfarande viktigt att klimatlagen tillhandahåller en tydlig och förutsägbar ram för våra företag för att säkerställa en effektiv övergång till en framtid med låga koldioxidutsläpp.

Omställningen till klimatneutralitet utgör en möjlighet till innovation och tillväxt. Samtidigt måste vi också vara medvetna om de risker och utmaningar som denna övergång medför. För att möjliggöra en stödjande miljö för vår industri är det avgörande att vi återupprättar ett attraktivt investeringsklimat som säkerställer ekonomisk konkurrenskraft, sysselsättning och social stabilitet. I detta sammanhang förblir följande centrala inslag särskilt viktiga för Österrike:

- **Långsammare utfasning av tilldelningen av gratis utsläppsrätter i utsläppshandelssystemet från och med 2028:**
  - Österrike betonar behovet av att förlänga gratis koldioxidutsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem efter 2034 som ett nödvändigt komplement till den långsammare utfasningen av gratis utsläppsrätter från och med 2026.
  - Dessutom är det mycket viktigt att jämna ut utfasningen av gratis utsläppsrätter från och med år 2028 för att undvika onödiga bördor för industrin under övergångsperioden.

- Båda aspekterna bör återspeglas på lämpligt sätt i översynen av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem och CBAM-förordningen.
- Österrike uppmanar Europeiska kommissionen att lägga fram respektive förslag så snart som möjligt.
- **Internationella reduktionsenheter av hög kvalitet enligt artikel 6 i Parisavtalet:**
  - Österrike stöder förslaget att tillåta användning av internationella reduktionsenheter i utsläppshandelssystemet före 2036, enligt stränga miljö- och hållbarhetskriterier.
  - Ett eventuellt införande av internationella certifikat bör undersökas noggrant inom ramen för en konsekvensanalys för att säkerställa att det överensstämmer med de övergripande målen för minskade koldioxidutsläpp. Möjligheten att använda dessa certifikat i utsläppshandelssystemet bör undersökas på ett öppet sätt.”

UTTALANDE FRÅN TYSKLAND

”Tyskland stöder en minskning av nettoutsläppen med 90 % fram till 2040, i enlighet med Europeiska kommissionens förslag, på följande tre villkor:

1. Tysklands bidrag måste vara förenligt med Tysklands nationella klimatmål för 2040. Det är viktigt att betona att EU:s nya klimatmål för 2040 inte får leda till ytterligare minskningskrav eller skyldigheter för de berörda sektorerna i Tyskland.
2. Integrering av bestående sänkor i EU:s politik.
3. Ett bidrag från internationella reduktionsenheter av hög kvalitet på högst 3 procentenheter av delmålet för 2040.

Dessutom måste ett effektivt skydd mot koldioxidläckage garanteras för att bevara vårt mervärde.

På grundval av dessa villkor måste följande prioriteringar beaktas vid utformningen av EU:s kommande klimatpaket för 2040 och även inför de kommande trepartsmötena med Europaparlamentet:

För det första bör internationella certifikat enligt artikel 6 i Parisavtalet fungera som ett ”skyddsnet”, medan EU:s klimatskyddsram kommer att anpassas mot en minskning på 90 %. Möjligheten att använda internationella certifikat bör tillämpas i de sektorer som har störst svårigheter att uppnå sina mål. Utsläppshandelssystemet bör också beaktas i detta sammanhang, även om direkt användning av internationella certifikat för efterlevnad av utsläppshandelssystemet inte kommer att tillåtas.

För det andra bör referensvärdet för den begränsade roll som reduktionsenheter enligt artikel 6 spelar direkt hänvisa till delmålet för 2040. Vi förstår artikel 4.5 a i EU:s ändrade klimatlag på så sätt att det från och med 2036 kan ske ett begränsat bidrag till klimatmålet för 2040 genom internationella reduktionsenheter av hög kvalitet enligt artikel 6 i Parisavtalet på upp till 3 % av nettoutsläppen 1990 senast 2040.

För det tredje måste integreringen av permanenta negativa utsläpp – i begränsad utsträckning – i utsläppshandelssystemet ske på ett sätt som bevarar dess integritet och inte leder till att de nödvändiga utsläppsminskningarna inte uppnås. Dessutom måste hållbarheten för permanenta negativa utsläpp säkerställas.

För det fjärde förväntas enligt kommissionens konsekvensanalys av klimatmålet för 2040 fortfarande relevanta utsläpp i de sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet under 2040. Vi förstår skäl 8a fjärde meningens på så sätt att den linjära minskningsfaktorn i EU:s utsläppshandelssystem kommer att justeras från och med 2036 för att återspegla restutsläpp i relevanta sektorer som är förenliga med en utsläppsminskning på 90 % senast 2040.

För det femte måste mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen utformas så att den är obyråkratisk och effektiv. I detta sammanhang välkomnar vi de förenklingar som man redan enats om som en del av omnibuspaketet. Dessutom måste kommissionen omgående lägga fram lagstiftningsförslag om en enhetlig EU-omfattande och WTO-förenlig justering för export av produkter som omfattas av CBAM. Om ett effektivt skydd mot koldioxidläckage inte kan uppnås genom CBAM bör konkurrenskraften för exportinriktade industrier fortsätta att regleras genom gratis tilldelning av utsläppsrätter.

Slutligen stöder den tyska regeringen den sektorsutvidgning för elpriskompensation som Europeiska kommissionen har föreslagit.”

UTTALANDE FRÅN UNGERN

”Ungern kan inte stödja målet att minska nettoutsläppen med 90 %, och därför kan vi inte stödja den allmänna riktlinjen. En sådan ambitionsnivå är inte förenlig med målet att stärka Europas konkurrenskraft och ekonomiska resiliens. Utan realistiska och effektiva nödvändiga villkor finns det en allvarlig risk att europeiska företag flyttar sin produktion och sina utsläpp utanför unionen, vilket leder till avindustrialisering, förlorade arbetstillfällen och ökat beroende av externa aktörer, samtidigt som insatserna för att minska utsläppen undergrävs.

Förslaget understöds inte av en uppdaterad konsekvensanalys som avspeglar den senaste tidens stora geopolitiska och ekonomiska utveckling. Ingen analys på medlemsstatsnivå har lagts fram, vilket innebär att konsekvenserna för de olika medlemsstaterna fortfarande är okända. Situationen liknar därför antagandet av 55 %-paketet; den europeiska ekonomin måste anpassa sig till klimatåtgärderna, och inte tvärtom.

Även om vi stöder klimatambitionerna efterlyser vi en realistisk och jordnära strategi, och vi anser det klokt att välja att utgå från en lägre målnivå som återspeglar vår ekonomiska verklighet. Vårt engagemang för ambitionen framgår också av våra resultat. Ungern har redan uppnått en utsläppsminskning på 48 % jämfört med 1990, vilket är långt över EU-genomsnittet. Samtidigt har ett antal medlemsstater inte gjort jämförbara framsteg, vilket väcker frågan om hur det gemensamma målet kan uppnås på ett rättvist och balanserat sätt. Vi har alla ett ansvar för våra medborgare. I detta avseende uppmanar vi de medlemsstater som med sina röster uppmärksammade rådet på att målet på 90 % inte var genomförbart inte bör hållas ansvariga för ett eventuellt misslyckande med att uppnå EU:s mål för 2040. Tidiga resultat bör vederbörligen erkännas i den kommande ramen.

Med tanke på den betydande osäkerheten inom LULUCF-sektorn och utnyttjandegraden av tekniska koldioxidupptag är det dessutom inte lämpligt att basera bindande mål för minskade nettoutsläpp på antaganden om sänkor.

Även om vi noterar vissa förbättringar i kompromisstexten, särskilt när det gäller översynsklausulen, förblir dessa ändringar otillräckliga. Det finns fortfarande många olösta frågor rörande ramens metod, genomförande och tillförlitlighet.

Dessutom förväntas åtgärder såsom ETS2 förvärra situationen då de ökar kostnaderna för hushåll och småföretag, riskerar sociala bakslag och minskar allmänhetens stöd för klimatpolitiken, samtidigt som de inte leder till några betydande utsläppsminskningar.

Slutligen beklagar vi att förhandlingarna om ett sådant grundläggande ärende fördes under avsevärd tidspress, vilket inte är lämpligt för ett beslut av sådan långsiktig strategisk betydelse. En balanserad, evidensbaserad och trovärdig strategi är nödvändig för att säkerställa att ramen fram till 2040 förblir realistisk, socialt godtagbar och förenlig med Europas konkurrenskraftsmål.”

UTTALANDE FRÅN LETTLAND

”Lettland stöder texten i den allmänna riktlinjen för den europeiska klimatlagen, men vill betona följande aspekter, som kommer att vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av omställningen till koldioxidneutralitet i vårt land.

En detaljerad konsekvensanalys behövs vid utarbetandet av och beslutet om den framtida rättsliga ramen för att säkerställa att bördan av utsläppsminskningar fördelas rättvist och är verkställbar i alla medlemsstater, med beaktande av deras olika socioekonomiska situationer, utsläppsstruktur och utsläppsminskningspotential för varje sektor, särskilt LULUCF-aspekterna, inbegripet den komplexa karaktären och den höga inneboende utsläppspotentialen hos organiska jordarter samt geopolitiska utmaningar.

Det är vår tydliga uppfattning att hållbar bioenergi förblir en del av portföljen för förnybar energi, utan att det ger upphov till ytterligare bördor och begränsningar för dess användning, särskilt när det gäller resurser som erhålls inom EU, där en hållbar strategi för skogsförvaltning tillämpas.

Vi uppfattar översynsklausulen i den europeiska klimatlagen som en mekanism för att se över det övergripande målet, om uppgifter visar att de verkliga genomföranderesultaten avviker från den önskade utvecklingen mot målet för 2040.”

UTTALANDE FRÅN LITAUEN

”Litauen stöder antagandet av den allmänna riktlinjen om ändring av den europeiska klimatlagen.

Litauen anser dock att det är viktigt att säkerställa att tillräckliga nödvändiga villkor och flexibilitetsåtgärder föreligger för att alla medlemsstater ska kunna uppnå klimatmålet för 2040, inbegripet en tydlig hänvisning till EU-åtgärder för att ta itu med socioekonomiska utmaningar och säkerställa allmänhetens stöd efter 2032, när den sociala klimatfonden löper ut, och att det i alla medlemsstater finns tillgång till innovativ teknik till överkomliga priser.

Litauen betonar dessutom vikten av de olika målen inom jordbruks- och markanvändningssektorerna och riktar uppmärksamheten på den begränsade potential de senare har när det gäller att begränsa klimatförändringen och deras känslighet för naturfenomen. Det är också nödvändigt att säkerställa samstämmighet mellan EU:s livsmedelstrygghet, sektorns konkurrenskraft och de mycket ambitiösa klimatmålen.

Det är mycket viktigt att säkerställa att det i det lagstiftningspaket som ska läggas fram 2026 för genomförandet av EU:s klimatmål för 2040 fastställs ekonomiskt förnuftiga mål om minskade växthusgaser i jordbruks- och markanvändningssektorerna. Utan lämpliga skyddsmekanismer och effektiva stödåtgärder, särskilt finansiella instrument, kan EU:s ambitiösa åtaganden i fråga om växthusgaser leda till högre produktionskostnader och högre livsmedelspriser och äventyra livsmedelstryggheten.

Ojämliga villkor för EU:s jordbrukare, där konvergensen i direktstödet inte garanteras, ökar ytterligare risken för att principen om rättvis konkurrens snedvrids inom jordbrukssektorn. I detta sammanhang uppmanar Litauen kommissionen att undersöka de bästa sätten att säkerställa effektiv teknik och åtgärder för en konkurrenskraftig, resilient och hållbar utveckling av jordbruket, samtidigt som sektorns bidrag till minskningen och upptaget av växthusgaser optimeras genom hållbar markanvändning och återbeskogning.”

UTTALANDE FRÅN SLOVAKIEN

”Republiken Slovakien är fast besluten att fasa ut fossila bränslen och att uppnå EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050. Slovakien uppfyller redan sitt mål om minskade koldioxidutsläpp fram till 2030. Vår energimix är utsläppsfri efter det att kol har fasats ut. Med tanke på den europeiska industrins konkurrenskraft anser vi att utsläppsminskningarna bör göras mer realistiska snarare än strängare. De långsiktiga målen för minskade koldioxidutsläpp måste fastställas på rätt sätt, med ett starkt politiskt egenansvar och en robust stödjande ram. Arbetet med att fastställa klimatmålet för 2040 är av strategisk betydelse. Efter en tydlig uppmaning från medlemsstaterna, däribland Slovakien, höll Europeiska rådet en politisk diskussion och gav vägledning i oktober 2025. En överenskommelse om en konkret nivå för klimatmålet för 2040 nåddes dock inte, vilket visar hur komplex frågan är.

Slovakien anser att den föreslagna målnivån på 90 % är alltför ambitiös. Med tanke på den nuvarande geopolitiska situationen, minskningen av naturliga kolsänkor och den tekniska utvecklingens takt väcker genomförbarheten av en sådan målnivå berättigade farhågor. Republiken Slovakien kan därför inte ställa sig bakom den allmänna riktlinjen om den europeiska klimatlagen. Principen om teknikneutralitet måste upprätthållas och återspeglas i alla kommande lagstiftningsförslag och andra förslag. I linje med Europeiska rådets slutsatser från oktober 2025 efterlyser vi en teknikneutral utfasning av fossila bränslen i industrin. Kommissionens nyligen offentliggjorda arbetsprogram för 2026, som endast innehåller en ny ram för förnybar energi, väcker farhågor i detta avseende. Vi stöder till fullo ambitionen att påskynda energiomställningen, men Slovakien anser att en fortsättning efter 2030 av de ramar som fastställs i direktivet om förnybar energi och energieffektivitetsdirektivet varken är nödvändig eller ligger i linje med den föreslagna ordalydelsen i artikel 4.5 i den reviderade europeiska klimatlagen. Republiken Slovakien anser att ramen för perioden efter 2030 bör utformas på ett sätt som återspeglar en balanserad och inkluderande strategi för utfasning av fossila bränslen till stöd för införandet av alla utsläppsfria och koldioxidsnåla lösningar utan att begränsa medlemsstaternas rätt att välja sin egen energimix.

Slovakien stöder den ökade flexibiliteten inom och mellan sektorer och instrument som föreslås i artikel 4.5 c. Enligt vår uppfattning kan medlemsstaterna tillåtas avvika från vissa av delmålen (t.ex. målen för förnybar energi eller energieffektivitet), förutsatt att deras övergripande mål för minskade koldioxidutsläpp uppnås. Denna strategi stöder en mer skraddarsydd och kostnadseffektiv väg mot klimatneutralitet som återspeglar medlemsstaternas rättigheter enligt fördragen, nationella särdrag och kapacitet.

Republiken Slovakien anser att den nuvarande rättsliga ramen utgör en väl avvägd kompromiss mellan solidaritet och kostnadseffektivitet. Den säkerställer att alla medlemsstater bidrar till den gemensamma klimatambitionen, men att deras insatser står i proportion till deras ekonomiska kapacitet. I ramen för perioden efter 2030 måste det erkännas att de grundläggande villkoren, som motiverade den nuvarande balansen mellan de nämnda principerna, inte har ändrats. De ekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna är fortfarande stora, liksom skillnaderna i energiintensitet, teknisk kapacitet och tillgång till finansiering. För länder med lägre BNP är de relativa kostnaderna för energiomställningen fortfarande betydligt högre. I detta sammanhang måste medlemsstaternas insatser baseras på BNP per capita och solidaritetsprincipen, för att undvika att vikten av omställningen flyttas till medlemsstater med lägre inkomster och mer begränsad finanspolitisk kapacitet och investeringskapacitet. En oproportionerlig fördelning av insatserna riskerar att öka energifattigdomen och urholka konkurrenskraften, särskilt i regioner som är beroende av traditionella industrisektorer.

Naturliga sänkor är fortfarande en viktig del av våra insatser för att fasa ut fossila bränslen. Bidraget från naturliga sänkor beror dock på olika faktorer som medlemsstaterna inte kan påverka, exempelvis klimatförändringarnas konsekvenser och effekterna av naturliga störningar. Dessutom har varje medlemsstat sina egna nationella omständigheter som påverkar möjligheten till naturliga sänkor, såsom skogarnas åldersstruktur och behovet av ett hållbart skogsbruk. Republiken Slovakien framhåller behovet av att ta hänsyn till synergier med den biologiska mångfalden och säkerställa att våra insatser för utfasning av fossila bränslen inte står i direkt strid med målen i förordningen om restaurering av natur och med målet att återställa och bevara vår biologiska mångfald.

Finansieringen av omställningen är fortfarande lika viktig. Inom ramen för perioden efter 2030 ska kommissionen stärka finansieringsinstrument inom och utanför den fleråriga budgetramen, inbegripet en fortsättning av moderniseringsfonden, innovationsfonden, Fonden för en rättvis omställning och den sociala klimatfonden.

Det nya systemet för handel med utsläppsrätter för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer är fortfarande ett problem för Slovakien. De sociala konsekvenserna är mycket mer omfattande än det nya systemets miljöfördelar, som är försumbara i jämförelse. I det slovakiska parlamentets resolution av den 28 oktober 2025 uppmanas kommissionen att lägga fram en översyn av systemet för handel med utsläppsrätter för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer i syfte att minska dess regressiva effekter. Dessutom, och i enlighet med artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) – enligt vilken EU:s miljöåtgärder ska ta hänsyn till de olikartade förhållandena i medlemsstaterna och säkerställa att åtgärderna inte blir alltför betungande – motsätter sig Slovakien bestämt att systemet införs 2027.

Slovakien uppmanar kommissionen att snabbt se över förordningarna om normer för koldioxidutsläpp från personbilar, lätta lastbilar och tunga fordon. Det behövs en mer flexibel, teknikneutral och pragmatisk strategi för att åstadkomma faktiska utsläppsminskningar, slå vakt om konkurrenskraften och bevara den sociala sammanhållningen. Eftersom de nuvarande målen inte fullt ut återspeglar principen om teknikneutralitet uppmanar Slovakien kommissionen att beakta den roll som utsläppsfria och koldioxidsnåla bränslen spelar i omställningen till utsläppsfria vägtransporter efter 2030, däribland e-bränslen och hållbara biobränslen, dvs. genom införandet av en koldioxidkorrigeringsfaktor. Samtidigt är användningen av batteriefordon fortfarande blygsam i många medlemsstater, vilket skulle kunna leda till att biltillverkarna står inför utmaningar när det gäller att uppnå de fastställda målen och i slutändan en risk för sanktioner. Slovakien uppmanar därför kommissionen att lägga fram en mekanism för efterlevnad av genomsnittet även för målen för 2030 och 2035. ”

UTTALANDEN FRÅN KOMMISSIONEN

Uttalande 1

”Vid utarbetandet av **konsekvensanalysen för den klimatpolitiska ramen för perioden efter 2030** kommer kommissionen att följa ramen för bättre lagstiftning och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Detta gäller även när mål och insatser fastställs för medlemsstaterna för tiden efter 2030.

Kommissionen kommer att eftersträva en liknande detaljnivå som i konsekvensanalysen för 55 %-paketet, och står redo att med medlemsstaterna i god tid diskutera metoder och kvantitativa uppgifter för att stödja dem i utarbetandet av sina respektive landspecifika analyser.

Under arbetet med att ta fram dessa mål och insatser har kommissionen för avsikt att även på lämpligt sätt återspegla **både kostnadseffektivitet och solidaritet** så att medlagstiftarna kan diskutera och hitta rätt balans mellan dessa båda principer när målen ska fastställas.”

Uttalande 2

”Som ordförande Ursula von der Leyen anger i sin skrivelse till Europeiska rådet bör utsläppshandelssystemet för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer (ETS2) införas gradvis och på ett smidigt sätt. Kommissionen bekräftar sin avsikt att föreslå en revidering av de grundläggande delarna av genomföranderamen för ETS2 för att underlätta systemets ikraftträdande, i linje med vägledningen i punkt 47 i Europeiska rådets slutsatser. Förslag i detta avseende kommer att antas under året. Förslagen kommer att behandla problem med höga eller volatila priser, och säkerställa att handeln på marknaden kommer igång på ett ordnat sätt och att prisutvecklingen blir förutsägbar genom ett robustare prisstabiliseringssystem.

Kommissionen kommer att föreslå ett robustare prisstabiliseringssystem, särskilt genom att ytterligare stärka rollen för marknadsstabilitetsreserven inom ETS2. Kommissionen undersöker också möjligheten för medlemsstaterna att tidigarelägga intäkter från ETS2, i samarbete med EIB, för att hjälpa låg- och medelinkomsthushåll att minska sina värme- eller rörlighetskostnader i ett tidigt skede. Dessutom kommer de intäkter som genereras genom koldioxidprissättning och som kanaliseras via den sociala klimatfonden att stödja fyra tydligt angivna områden, nämligen när det gäller att övervinna energi- och transportfattigdom, använda EU-tillverkad ren teknik, minska vårt beroende av fossila bränslen och uppnå våra klimatmål.

Omställningen ska vara rättvis, så att särskilt sårbara hushåll, småföretag och regioner som är mest utsatta för strukturella förändringar skyddas och stötts.”